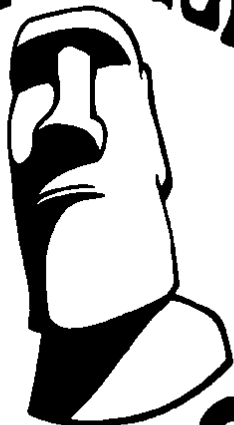

TÁBORNICKÝ ZPĚVNÍK

JAVORNICE

2020

Obsah

Afričančata.....	3	Karavana mraků.....	30
Afrika černá	4	Když přšelo (vesnická romance).....	32
Amazonka	5	Kozel.....	33
Anděl.....	6	Krámek (Nebraska)	34
Bílé Jeepy.....	7	Krutý krtek Joy	36
Bramboráky	8	Lachtani.....	37
Buráky.....	9	Lod' John B.....	38
Casey Jones.....	10	Máky	39
Cesta	12	Okoř	40
Čundrák	13	Ovce	41
Dědečkovy hodiny	14	Paralen	43
Dvě báby.....	16	Patrick	44
Frankie Dlouhán	18	Prázdný nádraží.....	45
Hejkal	19	První signální.....	46
Hejno vran	21	Svítá.....	47
Hlídač krav	22	Tři citrónky	48
Hrobař.....	24	Tři kříže	49
Hvězdář.....	25	Žába puk.....	51
Jessie James.....	27	Dej mi víc své lásky	52
Javornice.....	28	Drápy.....	53
Jupí, čerte	29	Chválím tě, Země má	55
		Jdou po mně jdou	56

Morituri te salutant	58
Mraky.....	59
Na kopečku v Africe.....	60
Nosorožec.....	61
Říkal mi brácho	62
Severní vítr.....	63
Stály baby u silnice	64

Afričančata

V Africe, tam žijou sloni a
podobná zvířata,
mezi stromy je tam honí
Afričančata,
načančané Afričanče jako uhel
černé je,
ráno skočí na saranče a jede
do Guineje.

Děvčata tam honí kluky a kluci
zase děvčata,
k nám to mají trochu z ruky,
Afričančata,
přes moře a přes potoky, dva
tisíce šestset mil,
na kole tak dva - tři roky, no a
pěšky ještě dýl.

Průšvih je, když Afričanče
černé jak mé boty
narodí se naší Anče od nás z
Dolní Lhoty,
ale narodí či nenarodí, vždyť je
to vlastně putna,
hlavně, že nám nemarodí a že
mu u nás chutná, na na na ...

Afrika černá

česky

Afrika černá, Afrika černá,
Afrika velmi velmi černá.

slovensky

Afrika čierna, Afrika čierna,
Afrika veľ'a veľ'a čierná.

rusky

Afrika černaja, Afrika černaja,
Afrika očeň očeň černaja.

anglicky

Afrika black, Afrika black,
Afrika very very black.

německy

Afrika švarc, Afrika švarc,
Afrika zér zér švarc.

francouzsky

Afrika noár, Afrika noár,
Afrika tré tré noár.

maďarsky

Afrika feketete, Afrika feketete
Afrika nágy, nágy feketete

italsky

Afrik nera, Afrika nera
Afrika molto, molto nera

španělsky

Afrika negra, Afrika negra
Afrika mučo, mučo negra

eskymácky

Afrika pidlipidli, Afrika
pidlipidli
Afrika pidli, pidli pidlipidli

africky

Afrika hu, Afrika hu,
Afrika hu a hu a huu.

Amazonka

Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na táto slyší jinej,
i když si tak neříká.

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly
tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
Amazonka neříká.

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly

tvoje oči džínový.

Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísaháááám.

Anděl

Z rozmlácenýho kostela
v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla,
polámali mu křídla.

Díval se na mě oddaně,
já měl jsem trochu trému.
Tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému.

A proto prosím, věř mi,
chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat,
co mě čeká
a nemine,
co mě čeká
a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu,
pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na
vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl,
pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že
mohou poletovat.

A proto prosím, věř mi,
chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat,
co mě čeká
a nemine,
co mě čeká
a nemine.

Když novinky mi sděloval u
okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z
mosazný nábojnice...
A tak jsem pozbyl anděla, on
oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá
novýho z mojí helmy.

A proto prosím, věř mi,
chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat,
co mě čeká
a nemine,
co mě čeká
a nemine.

Bílé Jeepy

Bílý džípy jedou pouští, tou
saharskou pustinou,
legionář mlčky leží a vzpomíná
na milou.

Nikdo neví co se stane, včera
padnul kamarád.

Bílý džípy jedou pouští staň se
to co má se stát.

Afrika, afrika, afrika, afrika
nehostiná je to zem,
nejden tam z dobrejch chlapců
pad a sním jeho věčnej sen.

Taliáni útočili, jeden z džípů
náhle vzplál
legionář mrtev leží, milá se ho
nedočká.

Nikdo neví kde tam leží, nikdo
neví, kde má hrob.

Nikdo neví kde tam zůstal
legionář Willi Rob.

Pro vzpomínku zůstal pomník,
je to jako věčnej dík
na památku ležet zůstal, na
útesu bílej džíp.

Bramboráky

Ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky prodávám,
ale zejtra možná zavřu krám.

Nikdo nechce sbírat
mandelinku,
co nám listy brambor užírá,
nikdo nechce sbírat
mandelinku
a brambor stále ubývá.

Ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky prodávám,
ale zejtra možná zavřu krám.

Práškem posypeme
mandelinku,
jako kdysi moly v almarách,
práškem posypeme
mandelinku,
brzy škůdce bude ležet na
márách.

Ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky prodávám,
ale zejtra možná zavřu krám.

Za dva, za tři brouky do
bedýnky,
získáš hrdý titul suudývááá,
za dva za tři brouky do
bedýnky,
bude jeden horkej bramborák.

Ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky horký mám,
ještě bramboráky prodávám,
ale zejtra možná zavřu krám.

Buráky

Když sever válčí s jihem a zem
jde do války,
v polích místo bavlny teď
rostou bodláky.
V stínu u silnice vidíš z jihu
vojáky,
válejí se klidně a loupaj
buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit
do války,
je lepší doma sedět a loupat
buráky.
Hej hou, hej hou, proč chodit
do války,
je lepší doma sedět a loupat
buráky.

Plukovník je v sedle volá
Yenkyové jdou,
mužstvo stále leží, prý dál už
nemohou.
Plukovník se otočí a kouká do
dálky
jeho slavná armáda teď loupá
buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit
do války,
je lepší doma sedět a loupat
buráky.
Hej hou, hej hou, proč chodit
do války,
je lepší doma sedět a loupat
buráky.

Až ta válka skončí a my zas
budem žít,
svý milenky a ženy zas půjdem
políbit.
Zeptají se : "Hrdino, cos dělal
za války?"
Flákal jsem se s kvérem a
loupal buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit
do války,
je lepší doma sedět a loupat
buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit
do války,
je lepší doma sedět a loupat
buráky.

Casey Jones

Pojďte ke mně vy, co máte po práci,
strojvůdci, výhybkáři,
nádražáci,
poslechněte si o srdci jako bronz,
který nosil ve své hrudi Casey Jones.

Bylo to zrovna po těch velkejch deštích,
Casey vylez' na mašinu samej smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je,
ve vlaku že poštu veze do Virginie.

Casey Jones na lokálce svojí,
Casey Jones - mašinfírů král,
Casey Jones smrti se nebojí,
do poslední chvíle na mašině stál.

zoslouchejte, brzdaři a tuláci,
ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení,

vlak nabíral čím dál větší zpoždění.

Ale můžete vzít na to všichni jed,
jet vopatrně Casey dlouho nedoved',
náhle řekl:"Ať nás třeba vezme d'as,
poštovní vagon, ten já dovezu včas!"

Casey Jones na lokálce svojí,
Casey Jones - mašinfírů král,
Casey Jones smrti se nebojí,
do poslední chvíle na mašině stál.

Někdy je život strašnějši než v černejch snech,
někdy má člověk počkat,
nebejt samej spěch,
Casey kouká a voči ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.

A tak se teda řítí proti vlaku vlak,
lidi už se zachraňujou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán,

když pod ním jeho loď jde
vstříc hlubinám.

Casey Jones na lokálce svojí,
Casey Jones - mašinfírů král,
Casey Jones smrti se nebojí,
do poslední chvíle na mašině
stál.

Až pojeděš tam k Virginskejm
horám blíž,
uvidíš tam vedle trati z pražců
kříž,
koleje tam v noci svítěj' jako
bronz,
tam umřel král mašinfírů
Casey Jones.

Casey Jones na lokálce svojí,
Casey Jones - mašinfírů král,
Casey Jones smrti se nebojí,
do poslední chvíle na mašině
stál.

Cesta

Tou cestou
tím směrem prý bych se dávno
měl dát
když sněží, jde to stěží, ale
sněhy pak tají
kus něhy ti za nehty slíbí a dají

Víc síly se prát
na dně víc dávat
než brát
a i když se vleče a je schůdná
jen v kleče
donutí přestat se zbytečně
ptát

Jestli se blíží k cíli
kolik zbývá víry
kam zvou
svodidla, co po tmě mi lžou

Zda couvám zpátky
a plýtvám řádky
co řvou,
že už mi doma neotevřou

Nebo jít s proudem
na lusknutí prstů se začít
hned smát

mít svůj chodník slávy a před
sebou davy
a přes zkroucená záda být
součástí stáda

Ale zpívat a hrát
kotníky líbat
a stát
na křídlech všech slavíků a
vlastně už ze zvyku
přestat se zbytečně ptát

Jestli se blíží k cíli
kolik zbývá víry
kam zvou
svodidla, co po tmě mi lžou
zda couvám zpátky
a plýtvám řádky
co řvou,
že už mi doma neotevřou

Jestli se blíží k cíli
kolik zbývá víry
kam zvou
svodidla, co po tmě mi lžou
Snad couvám zpátky
a plýtvám řádky
co řvou,
že už mi doma neotevřou

Čundrák

Nikoho tak neláká , tenhle
život čundráka

čundrák ten se vyhne městu,
zvolí radši polní cestu, kde
nikdo nehuláká,
čundrák ten se vyhne městu,
zvolí radši polní cestu, kde
nikdo nehuláká.

My jsme kluci očkovaný
satanem, my něco zastanem,
ba jo

Vyspíme se někde v lese pod
stanem nebo pod kaštanem,
ba jo

My si uděláme výlet třeba do
Konga, my se nebojíme ani
King Konga

My jsme kluci očkovaný
satanem, my něco zastanem,
ba jo

Když nás mistr dopálí,
vyrazíme do dáli

Sebereme saky paky, jakýpak s
tím dlouhý fraky, mráz kopřivu
nespálí,

Sebereme saky paky, jakýpak s
tím dlouhý fraky, mráz kopřivu
nespálí.

My jsme kluci očkovaný
satanem, my něco zastanem,
ba jo

Vyspíme se někde v lese pod
stanem nebo pod kaštanem,
ba jo

My si uděláme výlet třeba do
Konga, my se nebojíme ani
King Konga

My jsme kluci očkovaný
satanem, my něco zastanem,
ba jo

Dědečkovy hodiny

V naší malé kuchyni tloukly
staré hodiny
celých devadesát let na stěně.
A můj děda řadu let vstával
ráno přesně v pět
sám je natahoval každodenně.

Byly koupeny v den, kdy byl
děda narozen
vždycky rád poslouchal jejich
hlas.
Život se dál vlekl a devadesát
let
je jen krátký čas.

Kráčely rok za rokem, bim
bam, bim bam
dědečkovým životem bim bam
bim
Jednou ráno zůstal spát, život
má svůj pevný řád
to snad zná každý z nás.

Nejdřív kluk za pár let statný
muž a potom kmet
černý vlas ctihodné šediny.
Člověk stárne je to tak život
jede jako vlak

ať ho ženou roky nebo vteřiny.

Přitom rok od roku tikali mu
do kroku
hodiny které měl tolik rád.
Život se dál vlekl za devadesát
let
náhle zůstal stát.

Kráčely rok za rokem, bim
bam, bim bam
dědečkovým životem bim bam
bim
Jednou ráno zůstal spát, život
má svůj pevný řád
to snad zná každý z nás.

Po té noci ledové přišlo jítro
zářivé
domem zní zase pláč dítěte.
To jen náš nový syn,
způsobem obvyklým
říká nám že je rád na světě.

V naší malé kuchyni visí nové
hodiny
místo těch které jsou teď ve
smetí.
Začaly tik řak, vesele počítat
nové století

Budou kráčet rok za rokem
bim bam, bim bam
celým našim životem bim
bam, bim
a svým hlasem budou nás
varovat co umí čas
když se rozletí.

Dvě báby

Jak léta jdou, svět pro mě
ztrácí glanc,
všichni se rvou a duši dávaj
všanc
a za pár šestáků vás prodaj
věřte mi,
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

Čas žádá svý a mně se krátí
dech,
když před kaplí tu zpívám na
schodech,
svou píseň o nebi, kde bude
blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

Po jmění netoužím, jsme tu
jen na krátko,
sláva je jak dým, jak prázdný
pozlátko,
já koukám do oblak, až anděl
kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

Čas žádá svý a mně se krátí
dech,
když před kaplí tu zpívám na
schodech,
svou píseň o nebi, kde bude
blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

Říkám good bye, světskýmu
veselí,
těm co si užívaj, nechci lízt do
zelí,
jsem hříšná nádoba, však
spása kyne mi
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

Čas žádá svý a mně se krátí
dech,
když před kaplí tu zpívám na
schodech,
svou píseň o nebi, kde bude
blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

V určenej čas, kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do
ráje,

po tomhle špacíru noc co noc
zdá se mi
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

Čas žádá svý a mně se krátí
dech,
když před kaplí tu zpívám na
schodech,
svou píseň o nebi, kde bude
blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.
už víc nechci mít domov svůj
na zemi.

Frankie Dlouhán

Kolik je smutného, když mraky
černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou
dálavou,
já slyšel příběh, který velkou
pravdu měl,
za čas odletěl, každý
zapomněl.

Měl kapsu prázdnou Frankie
Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl
ho rád.

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a
zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
ten dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč, tam Frankie
hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom
smát,
a když pak večer ranče tiše
usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s
písní dál.

Měl kapsu prázdnou Frankie
Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl
ho rád.

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a
zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
ten dlouho se pak smál.

Tak Frankieho vám našli v lese,
přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek
konec měl, umíráček zněl,
farář zapomněl.

Měl kapsu prázdnou Frankie
Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl
ho rád.

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a
zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
ten dlouho se pak smál.

Hejkal

Divnej jekot po lesích se
prohání,
až v žilách tuhne krev a zuby
cvakaj SOS.

Utichá až u potoka pod strání,
jó, takovýhle řvaní by nesnes
ani pes.

Žhavý, rudý oči, drápy krvavý,
kosti chřestej v rytmu
kastanět.

A strašidelný vytí a skřeky
chraplavý,
tak to je hejkal na to vemte
jed.

U nás hej, hej, hejkal straší v
lese,
jen ten kdo něco snese tam
může v noci jít.

Jeho hej, hej, hejkání se nese,
každej se strachy třese,
k ohni nesese se,
neboť za boudou v lese zase
hejkal začal výt.

Kdo z vás tady na hejkaly
nevěří,

může u nás přespat až se
zastaví.

Nevystrčí špičku nosu ze dveří,
a bude jásat, že se dožil rána
ve zdraví.

Jenom kalný oči a rysy
ztrhané,
kalhoty si bude muset prát.
A děs a hrůza v hlase, jo to mu
zůstane,
až koktavě vám bude povídat.

Že u nás hej, hej, hejkal straší
v lese,
jen ten kdo něco snese tam
může v noci jít.

Jeho hej, hej, hejkání se nese,
každej se strachy třese,
k ohni nesese se,
neboť za boudou v lese zase
hejkal začal výt.

U nás hej, hej, hejkal straší v
lese,
jen ten kdo něco snese tam
může v noci jít.

Jeho hej, hej, hejkání se nese,
každej se strachy třese,
k ohni nesese se,

neboť za budou v lese zase
hejkal začal výt.

Hejno vran

Když nad pasekou vzlétne
hejno vran / 3x /
Je léta pel už dávno vyprodán
podzim se hlásí chladem
jasných rán
Tím ránem prochází se dál a
dál, kdo dávno městu sbohem
dal.

A tak se touláš travou
spálenou
nevíš jak rozloučit se s létem
Díváš se na krajinu vzdálenou
kterés dal celý život svůj.

Nad hlavou zakrouží ti
hejno vran /3x/
Tak jasných hvězd je všude
oceán
přece si nepostavíš pod ně
stan.
Budeš spát pod širákem jak tě
znám
I když už podzim přichází.

A tak se touláš travou
spálenou
nevíš jak rozloučit se s létem

Díváš se na krajinu vzdálenou
kterés dal celý život svůj.

Hlídač krav

Když jsem byl malý říkali mi
naši

Dobře se uč a jez chytrou kaši
až jednou vyrosteš budeš
doktorem práv

Takový doktor sedí pěkně v
suchu
bere velký peníze a škrábe se v
uchu

Já jim ale na to řek Chci být
hlídačem krav

Já chci mít čapku s bambulí
nahore

jíst kaštiny mýt se v lavoře
od rána po celý den
zpívat si jen zpívat si
pam pam padam pam padá
dam

pam pam padam pam padá
dam

pam pa da da dam pa da da
da-ám

K Vánocům mi kupovali
hromady knih

co jsem ale vědět chtěl to
nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl jak
se hlídají krávy

Ptal jsem se starších a ptal
jsem se všech
každý na mě hleděl jako na
pytel blech
každý se mě opatrně tázal na
moje zdraví

Já chci mít čapku s bambulí
nahore

jíst kaštiny mýt se v lavoře
od rána po celý den
zpívat si jen zpívat si
pam pam padam pam padá
dam

pam pam padam pam padá
dam

pam pa da da dam pa da da
da-ám

Dnes už jsem starší a vím co
vím

mnohé věci nemůžu a mnohé
smím
a když je mi velmi smutno
lehnu do mokré trávy

S nohama křížem a rukama za
hlavou
koukám nahoru na oblohu
modravou
kde se mezi mraky honí moje
strakaté krávy

Já chci mít čapku s bambulí
nahore
jíst kaštany mýt se v lavoře
od rána po celý den
zpívat si jen zpívat si
pam pam padam pam padá
dam
pam pam padam pam padá
dam
pam pa da da dam pa da da
da-ám

Hrobař

V mládí jsem se učil hrobařem,
jezdit s hlínou, jezdit s
trakařem,
kopat hroby byl můj ideál!

Jezdit s hlínou, jezdit s
vozíkem,
s černou rakví, s bílým
pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál!

V mládí jsem se učil hrobařem,
jezdit s hlínou, jezdit s
trakařem,
kopat hroby byl můj ideál!

Jezdit s hlínou, jezdit s
vozíkem,
s černou rakví, s bílým
pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál!

Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál!

Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad mi do tváře,

marně skřípěj' kola brzdící.

Stoupám vzhůru, stoupám ke
hvězdám,
tam se s černou rakví
neshledám,
sbohem, bílé město zářící!

Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a
tvůj pláč. Na na na na na na na
na na na na na na na
na

Hvězdář

Ztrácíš se před očima
rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina,
odkrývá moji vinu.

Ztrácíš se před očima,
rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina odkrývá moji
vinu.

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

Jak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro
nemocné,
prosit je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.

Jak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro
nemocné,
prosit je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.

Od proseb dávno nic nečekám,
(Od proseb dávno nic
nečekám) nečekám.

Od proseb dávno nic nečekám,
(Od proseb dávno nic
nečekám) nečekám.

Na chodbách v bludných
kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu
vína.

Na nebi jiných sluncí, jak se
tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným
tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

Jak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro
nemocné,
prosit je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.
Jak luna mizíš s nocí

v bělostných šatech pro
nemocné,
prosit je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.

Obzor neklesne níž, je ráno a
ty spíš.

Od vlků odraná, hvězdáře

Giordana.

(Opouštíš)

Obzor neklesne níž, je ráno a
ty spíš.

Od vlků odraná, hvězdáře

Giordana.

(Opouštíš)

Obzor neklesne níž, je ráno a
ty spíš.

Od vlků odraná, hvězdáře

Giordana.

Opouštíš.

Jessie James

Jesse James chlapík byl, hodně
lidí odpravil,
vlaky přepadával rád,
boháčům uměl brát,
chudákům dával zas,
přál bych vám, abyste ho
mohli znát.

Jó, Jesse ženu svou tady
nechal, ubohou,
a tři děcka, říkám vám,
ale tenhle přítel hadí, ten vám
Jesse zradí,
já vím, tenkrát v noci prásk' ho
sám.

Jednou vám byla noc, měsíc
tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad
James kabrňák
Jesse sám, se svým bráchou
akorát.

Jó, Jesse ženu svou tady
nechal, ubohou,
a tři děcka, říkám vám,

ale tenhle přítel hadí, ten vám
Jesse zradí,
já vím, tenkrát v noci prásk' ho
sám.

Jedenkrát Jesse James sedí
doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách
připlíží se jako vrah
a von vám Jesse Jamese
odpraví.

Jó, Jesse ženu svou tady
nechal, ubohou,
a tři děcka, říkám vám,
ale tenhle přítel hadí, ten vám
Jesse zradí,
já vím, tenkrát v noci prásk' ho
sám.

Jó, Jesse ženu svou tady
nechal, ubohou,
a tři děcka, říkám vám,
ale tenhle přítel hadí, ten vám
Jesse zradí,
já vím, tenkrát v noci prásk' ho
sám.

Javornice

Znám údolí plné krásy,
kde je potok stříbrný.
V korunách jsou všude ptáci,
co maj zpěvy medový.

Javornice v zemi krásná,
žil bych v tobě celý rok.
Hrál si tady na junáka,
chránil lesy, chránil tok.

Každé ráno vstával šťasten,
přikryt jemným jehličím.
Na večer hrál písně krásné,
abych se ti odvděčil.

Javornice v zemi krásná,
žil bych v tobě celý rok.
Hrál si tady na junáka,
chránil lesy, chránil tok.

Jupí, čerte

To bylo v Dakotě o vejplatě,
whisky sem tam pašoval,
a že sem byl sám jak ten kůl v
plotě, s holkou sem tam
špásoval.

Šel jsem s ní nocí, jak vede
stezka, okolo Červenejch skal,
než jsem jí stačil říct, že je
hezká, zpěněnej bejk se k nám
hnal.

Povídám: Jupí, čerte, jdi radši
dál, pak jsem ho za rohy vzal,
on udělal přemet a jako tur
řval, do dále upaloval.

To bylo v Dawsonu, tam
v salonu, a já jsem zase
přebral, všecký svý prachy
jsem měl v talónu,
na život jsem nadával.

Zatracenej život, čert by ho
spral, do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u báru
vzpamatoval, Belzebub vedle
mě stál.

Povídám: Jupí, čerte, jdi radši
dál, pak jsem ho za rohy vzal,
on udělal přemet a jako tur
řval, do dále upaloval.

Jak rychle oplácí tenhleten
svět, než bys napočítal pět,
d'áblovým kaňonem musel
jsem jet, když jsem se navracel
zpět.

Jak se tak kolíbám, uzdu v
pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál
vprostřed cesty,
zavětřil jsem neštěstí.

Povídám: Jupí, čerte, jdi radši
dál, pak jsem ho za rohy vzal,
udělal jsem přemet a jako tur
řval, do dále upaloval.

Karavana mraků

Slunce je zlatou skobou na
obloze přibitý

Pod sluncem sedlo kožený

Pod sedlem kůň

Pod koněm moje boty rozbitý
a starý ruce sedřený

Dopředu jít s tou karavanou
mraků

Schovat svou pleš pod stetson
děravý

Jen kousek jít, jen chvíli do
soumraku

Až tam, kde svítí město

Město bělavý

Jen kousek jít, jen chvíli do
soumraku

Až tam, kde svítí město

Město bělavý

Vítr si tiše hvízdá
po silnici spálený

V tom městě nikdo nezdraví
Šerif i soudce - gangsteři, oba
řádně zvolený

A lidi strachem nezdraví

Sto cizejch zabíječů s
pistolema skotačí
a zákon džungle panuje, je, je,
je

Provazník plete smyčky
Hrobař kopat nestačí
A truhlář rakve hobluje

V městě je řád

a pro každého práce
Bud' ještě rád, když huba
oněmí

Může tě hřát, že nejseš na
oprátce

nebo že neležíš pár inchů pod
zemí

Může tě hřát, že nejseš na
oprátce

nebo že neležíš pár inchů pod
zemí

Slunce je zlatou skobou na
obloze přibitý

Pod sluncem sedlo kožený

Pod sedlem kůň

Pod koněm moje nohy rozbitý
a starý ruce sedřený

Pryč odtud jít s tou karavanou
mraků

kde tichej dům a pušky rezaví
Orat a sít od rána do
soumraku
a nechat zapomenout srdce
bolavý
Orat a sít od rána do
soumraku
a nechat zapomenout srdce
bolavý

Když přelo (vesnická romance)

Když přelo, jen se lilo, a tele
doma nebylo,
jela Anička na kole hledati tele
na pole.

Na poli tele nebylo a přelo,
jen se lilo,
na poli byl jen Pepíček, on jí
nabídl deštníček.

Andulko, vy mé dítě, vy se mi
tuze líbíte,
spatřila malou rybičku, jak
polykala vodičku.

A za ruce se držíce pospíchali
do vesnice,
sluníčko zase svítilo, nepršelo
a nelilo.

A od té doby kdekdo ví, že
život není růžový,
že za pecí je tepleji než ve
švestkové aleji.

Kozel

Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.

Jednoho dne se kozel splet,
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.

Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek,
mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krámek (Nebraska)

Na východě v USA já malej
krámek měl,
moh jsem sedět na zadečku,
dělat co jsem chtěl,
jenže já jel do Nebrasky hledat
zlatej důl,
/:ted' to vidím, bože lidi, jakej
já byl vůl.:/

Když jsem přijel do Nebrasky
vrátit jsem se chtěl,
že pojedu na koni, to jsem
vůbec neuměl,
sotva sem na něj vyskočil tak
kůň se natáhnul,
/:jako z praku vyletěl jsem,
bože já byl vůl.:/

Když jsem přijel do Nebrasky,
najmout jsem se dal,
jako cowboy jsem bandasky s
mlíkem tam tahal,
měl jsem dostat pět dolarů,
dostal dva a půl,
/:ted' to vidím, bože lidi, jakej
já byl vůl.:/

A pak jsem si vsugeroval, že
jsem velkej rváč,
barmanovi vynadal jsem, řek
mu, že je lump,
barman vstal a ukázal mi
ramena jak stůl,
/:když jsem dopad, tak jsem
zjistil, že jsem pořád vůl.:/

Potom jsem si usmyslel, že
musím mít zbraň,
koupil jsem si revolver a dal
dvě pětky zaň,
když jsem si ho prohlížel, tak
jsem tam s něčím hnul,
/:do nohy si kulku vpálil, bože
já byl vůl.:/

Poslouchejte co se stalo,
jednou navečer,
ohýnek už dohasínal, každej
spát už šel,
k ohni jsem se přitulil a nohy
natáhnul,
/:probudil se bez podrážek,
bože já byl vůl.:/

Pak jsem chodil s dívkou z
ranče, měl ji tuze rád,

ona pořád vedla řeči, kdy se
budem brát,
dole teklo Rio Grande, po něm
měsíc plul,
/:do roka jsme svatbu měli,
bože já byl vůl.:/

Tak to vidíš kamaráde, teď to
dobře víš,
až pojeděš do Nebrasky, že to
bude kříž,
až pojeděš do Nebrasky hledat
zlatej důl,
/:že to bude dlouho trvat, než
přestaneš bejt vůl.:/

Krutý krtek Joy

Když nemám co na práci
Tak pozoruju krtky
Jak marně čas utrácí
Když dělaj ty svý hrudky

Mám vody plnou konvici
Tou zmařim jejich píli
Už se těším za chvíli
Až krtkům dojdou síly

Ale oni plavou
S nakloněnou hlavou
Prsa nebo znak
Ano je to tak
Ale oni plavou
S nakloněnou hlavou
Prsa nebo znak
Ano je to tak

Posekej celou zahradu
A všechno luční kvítí
To se potom černej krtek
Mnohem lépe chytí

A najdi správnou díru
Do který se voda leje
Jestli to nezabere
Vim co se Ti tam děje

Oni ti tam plavou
S nakloněnou hlavou
Prsa nebo znak
Ano je to tak
Ale oni plavou
S nakloněnou hlavou
Prsa nebo znak
Ano je to tak

Lachtani

Lach lach jéjé, lach lach jéjé
lach lach jéjé, lach lach jéjé

Jedna lachtaní rodina
rozhodla se že si vyjde do kina
jeli lodí vlakem metrem a pak
tramvají
a teď u kina Vesmír lachtají
lachtaní úspory dali
dohromady
koupili si lístky do první řady
táta lachtan řekl nebudem třít
bídu
a pro každého koupil pytlík
arašídů

Lach lach jéjé, lach lach jéjé
lach lach jéjé, lach lach jéjé

Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na
grotesky
těšili se jak bude veselo
když zazněl gong a v sále se
setmělo
co to ale vidí jejich lachtaní
zraky
sníh a sníh a sněhové mraky

pro veliký úspěch změna
programu
dnes dáváme film ze života
lachtanů

Lach lach jéjé, lach lach jéjé
lach lach jéjé, lach lach jéjé

Táta lachtan vyskočil ze
sedadla
nevidaná zlost ho popadla
proto jsem se netrmácel přes
celý svět
abych tady v kině mrznul jak
turecký med
doma zima tady zima všude
jen chlad
kde má chudák lachtan
relaxovat
nedivte se té lachtaní rodině
že pak rozšlapala arašídý po
kině

Lach lach jéjé, lach lach jéjé
lach lach jéjé, lach lach jéjé

Tahle lachtaní rodina
od té doby nechodí už do kina
Lach lach jéjé.

Lod' John B.

Už vyplouvá lod' John B., už
vyplouvá lod' John B.,
okamžik malý jen, než
poplujem dál,
nechte mě plout, tak nechte
mě plout,
nechte mě plout, tak nechte
mě plout,
sil už málo mám, tak nechte
mě plout.

Nejdřív jsem se napil, na
zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
tak nechte mě plout, tak
nechte mě plout,
nechte mě plout, tak nechte
mě plout,
sil už málo mám, tak nechte
mě plout.

Už vyplouvá lod' John B., už
vyplouvá lod' John B.,
okamžik malý jen, než
poplujem dál,
nechte mě plout, tak nechte
mě plout,

nechte mě plout, tak nechte
mě plout,
sil už málo mám, tak nechte
mě plout.

Sklenici svou dopil, zakrátko u
mne byl,
okovy na ruce dal a pistole
vzal
šerif John Stone, ó, šerif John
Stone,
šerif John Stone, ó, šerif John
Stone,
moji svobodu vzal šerif John
Stone.

Už vyplouvá lod' John B., už
vyplouvá lod' John B.,
okamžik malý jen, než
poplujem dál,
nechte mě plout, tak nechte
mě plout,
nechte mě plout, tak nechte
mě plout,
sil už málo mám, tak nechte
mě plout.
sil už málo mám, tak nechte
mě plout.

Máky

Kvetly máky, kvetly na poli a
byl horkej den,
Slunce hřálo, žloutlo obilí, já jel
z města ven.

Já jel, já jel, já jel takhle sám,
já jel, já jel, to vám povídám.

Kůň můj táhnul bryčku za
sebou, kam jsem táhnul já,
já projížděl jen tak přírodou, to
přec každéj zná.

Já jel, já jel, já jel takhle sám,
já jel, já jel, to vám povídám.

Slunce hřálo dnes
dopoledne, někde štěkal pes,
mě se holka zdálo o tobě, v
mezích voněl vřes.

Já jel, já jel, já jel takhle sám,
já jel, já jel, to vám povídám.

Kvetly máky, kvetly na poli a
byl horkej den,
ráno záhy třeba v neděli
pojedu zas ven.

Já jel, já jel, já jel takhle sám,
já jel, já jel, to vám povídám.

Okoř

Na Okoř je cesta, jako žádní ze sta, vroubená je stromama.

Když jdu po ní v létě, samotén na světě, sotva pletu nohama.

Na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad.

Tam zapadli trempi, hladoví a sešílí, začli sobě notovat.

Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát.

Ta měla ve zvyku, dle svého budíku, o půl noci chodit strašívát.

Od těch dob, co jsou tam trempové, nesmí z hradu pryč.

A tak dole v podhradí, ze šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.

Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici.

Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal, dostal z toho zimnici.

Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát.

Ta měla ve zvyku, dle svého budíku, o půl noci chodit strašívát.

Od těch dob, co jsou tam trempové, nesmí z hradu pryč.

A tak dole v podhradí, ze šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.

Ovce

Jsou už ovce ostříhaný a jsem
s vlnou v městě sám,
rád bych si tu ženu našel, to
vám, hoši, povídám,
všechno, co má nohy dvě, láká
zrak můj toužící,
třeba jenom malej klokan, jen
když háže zadnicí.

Tak jen zabal ten svůj krám,
koukej, ať jsme venku už,
já na venkov tě vezmu a ukážu
ti buš,
lepšího co můžeš chtít, šanci
ber a jen to zkus,
pojď a začni kočírovat ten můj
dobrej volskej vůz.

Já mám, hoši, prachy na vůz,
bude s velkým spřežením,
a já budu spokojenej hnedka,
když se ožením,
už jsem vzkázal do věznice,
prej si můžu vybrat kus,
nemam váhat s outsiderkou,
když mám dobrej volskej vůz.

Tak jen zabal ten svůj krám,
koukej, ať jsme venku už,
já na venkov tě vezmu a ukážu
ti buš,
lepšího co můžeš chtít, šanci
ber a jen to zkus,
pojď a začni kočírovat ten můj
dobrej volskej vůz.

Žitnejch placek s hovězinou,
jó, těch obstarám si dost,
pudink v škopku navaříme, a
ten bude prostě skvost,
všichni známí můžou tančit,
pěkně šlapat volskej trus,
k tomu budou zvonce zvonit,
ty, co zdobí volskej vůz.

Tak jen zabal ten svůj krám,
koukej, ať jsme venku už,
já na venkov tě vezmu a ukážu
ti buš,
lepšího co můžeš chtít, šanci
ber a jen to zkus,
pojď a začni kočírovat ten můj
dobrej volskej vůz.

Spoustu dětí naděláme, a na
to my chceme dbát,

že tu bude macek Maggie a s
ní dlouhonohá Pat,
že tu bude pružnej Joe, taky
nezdolnej kluk Mike,
moji milí Australáci, přece
máme na to cajk.

Tak jen zabal ten svůj krám,
koukej, ať jsme venku už,
já na venkov tě vezmu a ukážu
ti buš,
lepšího co můžeš chtít, šanci
ber a jen to zkus,
pojd' a začni kočírovat ten můj
dobrej volskej vůz.

Paralen

Viděl jsem paralen po obloze
letěl,
směřoval k zenitu, na zem
vrhal stín.

Náhle ho spatřila doktorka
Mrázová,
běží za manželem doktorem
Mrázem.

Doktor Mráz utíká a křičí na
ženu,
kde já ten paralen, kde já ho
seženu?

Viděl jsem kožich nesmírný
ceny,
za sto tisíc dolarů za výlohou
stál.

Náhle ho spatřila doktorka
Mrázová,
běží za manželem doktorem
Mrázem.

Doktor Mráz utíká a křičí na
ženu,
kde já ten paralen teď honem
seženu?

Patrick

on dřel se s touhle dráhou.

Sta mil jdou koleje prérií
jak stříbrný šíp míří v dál
tak Patrick se též najmout dal
a dřel se s touhle dráhou.

A den co den a hej a hou
a den co den a hej a hou
a den co den a hej a hou
on dřel se s touhle dráhou.

Rval se statečně s přírodou
i s šéfem kvůli vejplatě
vzdor míval tváře vousaté
když dřel se s tohle dráhou.

A den co den a hej a hou
a den co den a hej a hou
a den co den a hej a hou
on dřel se s touhle dráhou.

Sotva kdo dnes už ůže znát
co tenhle úsek útrap stál
když Patrick též se najmout dal
a dřel se s touhle dráhou.

A den co den a hej a hou
a den co den a hej a hou
a den co den a hej a hou

Prázdný nádraží

Jen prázdný nádraží na tebe
dejchá samotou,
a žádnéj vlak, ani nákladní tu
nestaví,
na duši stín, jak zvalenej kus
trávy,
na duši stín, má.

Už je to roků pár co jel jsi tudy
naposled,
nebyl jsi sám, kdo přišel se s
ním rozloučit
nebyl jsi sám, komu úsměv ze
rtů zmizel,
nebyl jsi sám, komu vzali, co
měl rád.

Jen prázdný nádraží na tebe
dejchá samotou,
a žádnéj vlak, ani nákladní tu
nestaví,
na duši stín, jak zvalenej kus
trávy,
na duši stín, má.

A čas šel dál, ale tady se už
zastavil,

koleje zarůstaj a jenom tráva
na pražcích,
ty se sem vracíš, jak toulavej
syn k mámě,
ty se sem vracíš, když už nevíš
kudy dál.

Jen prázdný nádraží na tebe
dejchá samotou,
a žádnéj vlak, ani nákladní tu
nestaví,
na duši stín, jak zvalenej kus
trávy,
na duši stín, má.

První signální

Až si zejtra ráno řeknu zase
jednou provždy dost
právem se mi budeš tiše smát
jak omluvit si svoji slabost,
nenávisť a zlost
když za všechno si můžu
vlastně sám

Za spoustu dní
možná za spoustu let
až se mi rozední
budu ti vyprávět

na 1.Signální jak jsem vobletěl
svět
jak tě to vomámí a nepustí
zpět
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

Až se dneska večer budu tvářit
zas jak Karel Gott
budu zpívat vampapidampam
všechna sláva polní tráva ale
peníz přijde vhod
jak sem si to udál tak to mám

Za spoustu dní
možná za spoustu let
až se mi rozední
budu ti vyprávět

na 1.Signální jak jsem vobletěl
svět
jak tě to vomámí a nepustí
zpět
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

Za spoustu dní
možná za spoustu let
až se mi rozední
budu ti vyprávět

na 1.Signální jak jsem vobletěl
svět
jak tě to vomámí a nepustí
zpět
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

ná na na ná na na x8

Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

Svítá

Svítá, novej den k nám zvolna
míří

Každej z nás ví co to znamená
Tahle míle poslední nám záda
tíží

Dneska spojit se má cesta
železná

Ze dvou stran teď party k sobě
jedou

S vidinou tý míle poslední
Na který se všichni jednoho
dne sejdou

A pak oslavěj tu chvíli sváteční

Už poslední kolejnice v zemi
leží

Oba parťáci už zvedaj plnou číš
Na ty chlapy, kterejm dnes na
hroby sněží

Jejichž jména zdobí nejedinej
kříž

Dnes už do Skalistejch hor
koleje vedou

Že to byla dřina měl by každej
znát

Vždyť kdo prošel tu cestu se
zdravou kůží
Z toho dozajista stal se tvrdej
chlap

Až ti po čase tvý děti daj
otázku

Na co táto nejraděj si
vzpomínáš

Jakou v životě jsi měl největší
lásku

Začneš vyprávět a pak jim
zazpíváš

Už poslední kolejnice v zemi
leží

Oba parťáci už zvedaj plnou číš
Na ty chlapy, kterejm dnes na
hroby sněží

Jejichž jména zdobí nejedinej
kříž.

Tři citrónky

V jedné mořské dálně
ztroskotal parník v hlubině,
jenom tři malé citrónky zůstaly
plout na hladině.

Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba
ču ču, rýbaroba,
rýbaroba, rýbaroba, ču ču,
rýbaroba, rýbaroba,
rýbaroba, ču ču, zůstaly plout
na hladině.

Jeden z nich povídá: "Přátelé,
netvařte se kysele,
vždyť je to přece veselé, že
nám patří moře celé.

Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba
ču ču, rýbaroba,
rýbaroba, rýbaroba, ču ču,
rýbaroba, rýbaroba,
rýbaroba, ču ču, že nám patří
moře celé.

A tak se pluly dál a dál, jeden
jim na kytaru hrál,
a tak se pluly dál a dál, až na
ostrov korálový.

Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba
ču ču, rýbaroba,
rýbaroba, rýbaroba, ču ču,
rýbaroba, rýbaroba,
rýbaroba, ču ču, až na ostrov
korálový.

A tam žila babizna, stará
mořský kravizna
sežrala citrónky i s kůrou, tím
skončila baladu mou.

Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba
ču ču, rýbaroba,
rýbaroba, rýbaroba, ču ču,
rýbaroba, rýbaroba,
rýbaroba, ču ču, tím skončila
baladu mou.

Tři kříže

Dávám sbohem všem břehům
proklatejm,
který v spárech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa My Grave
mířím k útesům, který znám.

Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce
znavený,
lodní deník, co sám do něj
psal.

První kříž má pod sebou jen
hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým
přejde smích,
srdce-kámen a jméno Sten.

Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce
znavený,
lodní deník, co sám do něj
psal.

Já, Bob Green, mám tváře
zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se
smál.

Druhej kříž mám a spím v
podzemí,
že jsem falešný karty hrál.

Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce
znavený,
lodní deník, co sám do něj
psal.

Třetí kříž snad vyvolá jen
vzteky,
Fatty Rogers těm dvoum život
vzal.
Svědění měl, vedle nich si
klek.

"Já vím, trestat je lidský, ale
odpouštět božský.
Ať mi tedy bůh odpustí."

Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce
znavený,

lodní deník, co jsem do něj
psal.

lodní deník, co jsem do něj
psal.

Žába puk

U lesíčka zamrzla říčka,
budem hrát hokej.
Nabrousím si u bruslí šrouby,
do zatáček budu běhat O.K.

Nemáme puk, je nám to fuk,
budeme hrát zmlou žábou.
Ani hokejky nemáme,
na detaily nedbáme.

Venco Kábů, přihrej žábu,
já jim jí tam fouknu.
A nebo rači sám běž na bránu,
já se zatím na puklinu kouknu.

V tom led rupnul, já tam první
hupnul,
Vracíme se do kabin kraulem.
Takže žába puk vyhrála ve
vodě se roztála.

Dej mi víc své lásky

Vymyslel jsem spoustu nápadů
a hůů, co podporujou hloupou
náladu a hůů.

Hodit klíče do kanálu, sjet po
zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod
bradu a hůů, v bílé plachtě
chodím pozadu a hůů.
Úplně melancholicky, s citem
pro věc jako vždycky,
vyřábím tu hradní záhadu.

Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc své lásky a
hůů
Já nechci skoro nic
Já nechci skoro nic
Já chci jen pohladit tvé vlásky
a hůů.

Nejlepší z těch divnejch
nápadů a hůů, mi dokonale
zvednul náladu hůů.
Natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásky,

zamknu si na sedm západů.

Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc své lásky a
hůů
Já nechci skoro nic
Já nechci skoro nic
Já chci jen pohladit tvé vlásky
a hůů.

Nejlepší z těch divnejch
nápadů a hůů, mi dokonale
zvednul náladu a hůů.
Natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásky,
zamknu si na sedm západů a
hůů.

Drápy

Médvěda trápí, že má dlouhý drápy.

Když medvědici pohladil,
málem jí tím zabil.

Na pařezu v lese sedí a na
houbu smutně hledí,
poradit si s drápy neví, je to na
pravý, na levý,
na přední i na zadní, medvěde
už neblázni!

Běž hned za králíkem,
kup piškoty a láhev rumu,
omluv se, že chtěl's ho sníst,
je to dobrák a intelektuál,
určitě ti pomůže,
nepošle tě s prázdnou domů,
zná skoro celej les
a i ještě pár lidí k tomu!

[Brum brum brum brum brum
brum brum] 4x

Králík vidí medvěda už zdálky,
je mu to hned jasný, typický
problém s drápy.

Medvěde to to se ti stalo,
že jsi po mně házel bahno,

že jsi mě za uši tahal,
že jsi mě do tlapky kousal,
že jsi mě chtěl dokonce sníst,
je to trest, jsem si jist!

Hele já ti odpouštím,
nepošlu tě za to ke dnu,
skoč si támhle do houští
a přines tu starou bednu,
ukrad' jsem jí lesníkům,
myslím, že jí hledaj ještě,
jsou tam flašky od piva,
ale taky štípací kleště.

[Brum brum brum brum brum
brum brum] 4x

Medvěd tam stojí a má v očích
slzy.

Pravou tlapku natáhne, levnou
se chytne břízy.

Králík mu zatím odštípe to, o
čem stále mluvíme,
a ještě mu to zabrousí, a pak
spolu sednou si,
a když ho medvěd obejmě, je
to vážně dojemné!

Kámarádi navěky,
bratři na život a na smrt,
králík a medvěd,
jeden chytřej a druhej silnej,
budou se navštěvovat,
zajdou si občas na oběd,
všechno to dobře dopadlo,
protože byl králík hodnej.

[Brum brum brum brum brum
brum brum] 4x

Poučení každému je zřejmé:
Kdo šikanuje slabšího, toho
něco sejme.

Narostou mu dlouhý drápy,
bude kuňkat jako žáby,
bude slintat jak slimák,
bude kakat jako pták,
bude mít oči jak sova,
zuby jako Zajícová,
chodit jako pídálka,
tvářit se jako pídálka!

Měj rád svého králíka,
silnější ať chrání slabší,
králíci ať odpouštěj
a po svém to nevrací,
měj rád svého králíka,
a tím končím písničku,

Brum brum brum brum brum
brum brum.

Chválím tě, Země má

Chválím Tě země má,
tvůj žár i mráz,
tvá tráva zelená,
dál vábí nás.

Máš závoj z oblaků,
bílých jak sníh,
hvězdo má, bárko zázraků,
na nebesích.

Ať před mou planetou,
hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám,
dej ptákům pít,
prosím svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid.

Dej vláhu rostlinám
(chválím tě, země má)
dej ptákům pít,
(tvůj žár i mráz)
svou přízeň dej i nám,
(tvá tráva zelená)
dej mír a klid.
(dál vábí nás)

Máš závoj z oblaků
bílých, jak sníh
má bárko zázraků
na nebesích.

Ať před mou planetou,
hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám,
(dej vláhu rostlinám)
dej ptákům pít,
(dej ptákům pít)
prosím svou přízeň dej i nám,
(svou přízeň dej i nám)
dej mír a klid.
(dej mír a klid)

Svou přízeň dej i nám, dej mír
a klid.

Jdou po mně jdou

Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

pak jednou v létě řek jsem si bať, svět fackuje tě, a tak mu to vrať.

Pak jednou v létě řek jsem si bať, svět fackuje tě, a tak mu to vrať.

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám.

Zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank.

Zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou.

Kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, jé, jé...

Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt.

Byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize.

Byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize.

Však půl roku nato řekla mi dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost.

Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš! Tak jsem na cestě a chudý jak veš.

Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš! Tak jsem na cestě a chudý jak veš.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou.

Kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, jé, jé...

Ted' ve státě Utah žiju
spokojen, pípu jsem utáh a
stráním se žen.

Kladou mi pasti a do pastí
špek, já na ně mastím, jen ať
mají vztek.

Kladou mi pasti a do pastí
špek, já na ně mastím, jen ať
mají vztek.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku
mou.

Kdyby mě klofli, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v
Sing-Sing,
jé, jé...

Morituri te salutant

Cesta je prach a štěrk a
udusaná hlína,
a šedé šmouhy kreslí do vlasů.
A z hvězdných drah má šperk,
co kamením se spíná,
a pírkou touhy z křídel Pegasů.
A z hvězdných drah má šperk,
co kamením se spíná,
a pírkou touhy z křídel Pegasů.

Cesta je bič, je zlá, jak pouliční
dáma. Má v ruce štítky, v pase
staniol,
a z očí chtějí jí plá, když háže do
neznáma, dvě křehké snítky
rudých gladiol.
A z očí chtějí jí plá, když háže
do neznáma, dvě křehké
snítky rudých gladiol.

Seržante písek je bílý, jak paže
Daniely. Počkejte chvíli, mé oči
uviděly, tu strašně dávnou
vteřinu zapomnění.
Seržante, mávnou, a budem
zasvěcení.
Morituri te salutant,
Morituri te salutant.

Tou cestou dál jsem šel, kde
na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí.
A marš mi hrál zvuk děl, co
uklidnění skýtá, a zvedá
chmýří, které zahubí.
A marš mi hrál zvuk děl, co
uklidnění skýtá, a zvedá
chmýří, které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná
hlína, mosazná včelka od
vlkodlaka.
Rezavý kvér - můj brach, a sto
let stará špína, a děsně velká
bílá oblaka.
Rezavý kvér - můj brach, a sto
let stará špína, a děsně velká
bílá oblaka.

Seržante písek je bílý, jak paže
Daniely. Počkejte chvíli, mé oči
uviděly, tu strašně dávnou
vteřinu zapomnění.
Seržante, mávnou, a budem
zasvěcení.
Morituri te salutant,
Morituri te salutant.

Mraky

Někdy před sto lety se můj
dědek narodil
A celej dlouhej život se na poli
lopotil
Jaro, léto, podzim, dřina -
neznal, co je dovolená
Tři košile, sedm dětí, dvoje
boty, jedna žena

Jdou, jdou, jdou mraky
oblohou jdou
Jdou, jdou, jdou a nikam
nedojdou

Fotr přišel do města, do
fabriky
Kde motal dráty, vrtal díry,
tahal hřebíky
Po šichtě na pivo, v neděli na
fotbal
Nekonečně blbej televizní
seriál

Jdou, jdou, jdou mraky
oblohou jdou
Jdou, jdou, jdou a nikam
nedojdou

Já sedím v teple na zadku ve
svý kanceláři
Moje práce informace, data v
kalendáři
Já vyštudoval všechny školy s
dobrým prospěchem
A stejně nevím, co tu dělám a
kdo vlastně jsem

Jdou, jdou, jdou mraky
oblohou jdou
Jdou, jdou, jdou a nikam
nedojdou

Nechci bejt jako ve větru
strom
Kterej se skácí, když udeří
hrom
I kdyby po mně tady zbyl
jenom prach
Ať jsem aspoň písek v
přesýpacích hodinách

Jdou, jdou, jdou mraky
oblohou jdou
Jdou, jdou, jdou a nikam
nedojdou

Na kopečku v Africe

Na kopečku v africe stojí stará
věznice, ach ouvej,
na kopečku v africe stojí stará
věznice, ach jo!

Vězňové se tetelí, že maj myši
v posteli.

Mezi nima Babinskej, starej
lotr mexickej.

Pojď Babinskej pojd' dolů, máš
tam ňákou návštevú.

Šel Bábinskej, šel dolů, milá
stála u stolu.

Přinesla mu petržel, aby
dlouho vydržel.

Když ji lotr uviděl hnedka v
očích zaslzel.

Neplač milej Josífku já ti nesu
polívku.

A vepřovou s cibulí, ať tě srdce
nebolí.

Běž má milá běž domů já mám
zítra popravu.

Když to milá slyšela, škytla,
prdla, vomdlela.

Když mu hlavu sekali, všechny
panny plakaly.

Když mu hlavu usekli, fusekle
mu utekly.

Nosorožec

Přivedl jsem domů Božce
nádherného nosorožce,
originál tlustokožce, koupil
jsem ho v hospodě.

Za dva rumy a dvě vodky
připadal mi velmi krotký,
pošlapal mi polobotky, ale
jinak v pohodě.

Vznikly menší potíže při
nástupu do zdviže,
při výstupu ze zdviže už nám
to šlo lehce.

Vznikly větší potíže, když
Božena v negližé,
když Božena v negližé řvala, že
ho nechce.

Marně jsem se snažil Božce
vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš
v obchodech.

Řvala na mě, že jsem bohém,
pak mi řekla: padej, sbohem,

zabouchla nám před
nosorohem, tak tu sedím na
schodech.

Co nevidím - souseda, jak
táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším
značky grizzly.

Už ho ženě vnucuje a už ho
taky pucuje
a zamčela a trucuje, tak si to
taky slízli.

Tak tu sedím se sousedem, s
nosorožcem a s medvědem,
nadáváme jako jeden na ty
naše slepice.

Říkal mi brácho

Slunce rozpálilo střechy
kodrcáku, špinavej plech nám
záda hřál,
kolejí spojky počítaly kola
vlaku, jelo se dál, vagón to
vodkejval.

V kapse jenom tupej zavírák a
lžíci, nic, vo co člověk by se
bál,
nikdy jsme nebyli vážení
cestující, co znamenaj' pro
dráhu kapitál.

Říkal mi brácho, a já měl ho
proto rád, a naše jména byly
zkrátka vedlejší,
oba jsme měli víc, než moh' by
si kdo přát: společný nebe,
dny a cesty včerejší.

Až zas jeho vlasy větrem
rozevlátý, poznám na dálku za
tratí,
přečtu si na zarostlý tváři
rozesmátý, že dobrej chlap se
prostě neztratí.

Říkal mi brácho, a já měl ho
proto rád, a naše jména byly
zkrátka vedlejší,
oba jsme měli víc, než moh' by
si kdo přát: společný nebe,
dny a cesty včerejší.

Až zas jeho vlasy větrem
rozevlátý poznám na dálku za
tratí,
přečtu si na zarostlý tváři
rozesmátý, že dobrej chlap se
prostě neztratí.
Že dobrej chlap se prostě
neztratí...

Severní vítr

Jdu s děravou patou,
Mám horečku zlatou,
Jsem chudý, jsem sláb,
nemocen.
Hlava mě pálí
A v modravé dáli
Se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
Tam stopy jsou vlčí,
Tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
Sen o zlaté hroudě
Já nechám si tisíckrát zdát.

Severní vítr je krutý,
Počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
Nebo se vůbec nevrátím.
K nohám ti dám zlaté pruty
Nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
A vlci už jdou sem,
Už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
Už větří, že kopu

Svůj hrob, a že stloukám si
kříž.

Zde leží ten blázen,
Chtěl dům a chtěl bazén
A opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
A pár zlatejch zrněk
A nad hrobem polární zář.

Severní vítr je krutý,
Počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
Nebo se vůbec nevrátím.

K nohám ti dám zlaté pruty
Nebo se vůbec nevrátím.

Stály baby u silnice

Stály báby u silnice, divily se
převelice.

Hej, hola, hola, holalá, že mám
nahá kolena, cha, cha, cha,
hej, hola, hola, holalá, že mám
nahá kolena.

Punčochy jen nad střevíce,
gatě nemaj nahavice.

Hej, hola, hola, holalá, k tomu
nahá kolena...

Klobouk jako Amerikán, ranec
jako starej cikán.

Hej, hola, hola, holalá, k tomu
nahá kolena...

S prrrstem vzhůru káže
vědma: počkej, však ty chytíš
regma!

Hej, hola, hola, holalá,
nastydnou ti kolena...

Kdo se sluncem nemá styku, v
stáří hledá apatyku.

Hej, hola, hola, holalá,
francovkou tře kolena...